

Grotovsky's IM-norm

Ewoud de Groot

Deze zomer deed ik mee aan het schaaktoernooi in Wenen. En niet zonder succes, want ik scoorde met 6½ uit 9 mijn allereerste IM-norm! Met een aantal teamgenoten van BSG (Lars & Lennart Ootes, Ton van der Heijden en m'n broer) deed ik net als twee jaar geleden ook eens mee aan dit toernooi. Sportief gezien was het geen hoogtepunt in mijn schaakcarrière, maar ik won wel 1000 euro met een loterij. Sportief succes was er toen voor Lars Ootes, een teamgenoot van BSG. Hij miste toen net een GM-norm. Hij moest toen slechts genoegen nemen met een IM-norm.

Voorafgaand aan het toernooi had Ton met zijn voorspellende gave al voorspeld dat ik een norm zou gaan scoren. Eerst geloofde ik daar niet zo in, maar als Ton zoiets zegt, dan ga je er wel meer naar spelen. Zo heb ik alvast voorspeld dat hij over twee jaar in Wenen zijn allereerste IM-norm gaat scoren.

De eerste ronde van een open toernooi staat mij altijd een tegenstander te wachten die veel zwakker is dan ik. Ik had zwart en ik had een nogal last van wat ik het *eersteronde-effect* noem. Meestal zijn mijn eersterondepartijen niet zo goed. En ook deze keer was het niet best. Twee jaar geleden maakte ik het ook al zo bont door een stelling met een kwaliteit minder in het eindspel te moeten winnen. Zo erg was het dit keer niet. Ik stond niets achter, alleen ik stond nogal passief. Wit had met zijn torens de a-lijn stevig in handen en zou in ieder geval

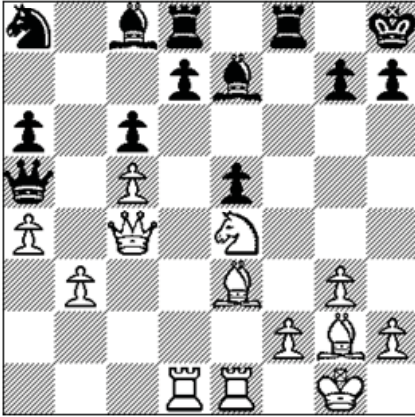
makkelijk remise moeten kunnen maken.

Op dat moment voelde mijn tegenstander dat hij beter stond en ging opzichtig in de fout. Ik kon een toren insluiten en daarmee een kwaliteit winnen. Het eindspel schoof ik redelijk soepel uit.

Na het lezen van de indeling van ronde 2 was er een fout gemaakt. De uitslag was verkeerd ingevoerd en daardoor kreeg ik een zwakkere tegenstander dan ik in de eerste ronde had. Hoewel deze fout makkelijk te herstellen is, baalde ik wel. Gelukkig rolde ik m'n tegenstander in het Frans in 23 zetten op.

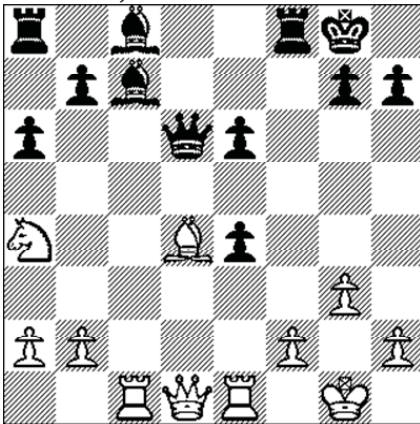
De derde ronde was het zover. Ik mocht met zwart tegen een goeie. GM Petrov was de naam die Henk bekend moet voorkomen (Henk versloeg deze gast in Dieren dit jaar). Ik had er wel zin in tegen hem, maar echt goede zetten deed ik niet tegen hem. De eerste drie zetten waren nog wel goed, maar daarna werd het almaar minder. Het leverde een ware *epic fail* op. Ik gaf maar op in de volgende stelling na 23 zetten te hebben gedaan.

Petrov - de Grootte, E

Ik moest na deze harde nederlaag me weer een weg naar boven inslaan door weer van een aantal zwakkere te winnen. Gelukkig had ik wit, dan moet zo iets altijd wel lukken. In de volgende stelling sta ik behoorlijk goed en mijn tegenstander was al behoorlijk in tijdnood. Ik besloot het daarom tactisch te maken.

De Grootte, E – Vasilescu

20.Lb6?! 20. Txe4! was gewoon simpel en goed. 20...Dxd1? Een makkelijke zet in tijdnood, maar zwart had hier 20...Ld7! moeten spelen. Daarmee dreigt

zwart snel af te wikkelen naar een ongelijk loper eindspel wat gewoon remise is. 21. Texd1 Le5? De beslissende fout. 21...Lxb6 22.Pxb6 Tb8 23.Tc7 e5 24.Pd7 Tf7 25.Pxe5! Tf8 is beter voor wit, maar nog lang niet duidelijk hoe wit hier verder moet gaan. 22.Lc5 Te8 23.Pb6 Tb8 24.La3! dekt b2, dwingt Le5 op z'n plek te blijven om Ld6 eruit te houden met als gevolg dat Lc8 er ook niet meer uitkomt. Ik won een stuk en de partij na 24...Kf7 25.Tc4 Kf6 26.Tdc1 en Lc8 gaat verloren.

De ronde daarop had ik weer zwart en ik had eigenlijk verwacht weer tegen een sterkere speler te mogen. Gelukkig werd dat het niet aangezien ik er de vorige zwartpartij geen pepernoot van had gebakken. In deze partij had mijn tegenstander zijn dag niet. In de Nimzo Indiër haalde hij twee systemen door elkaar waardoor hij een cruciaal tempo had verloren. Daardoor moest hij lelijke zetten doen. Ik won al snel wat van zijn zwakke pionnen en kreeg er ook nog een aanval bij. Na 22 zetten hield wit het voorgezien. Na afloop excuseerde hij zich dat hij zo slecht had gespeeld.

Tijdens deze partij kreeg ik ook nog een mooi toernooishirt vanwege het invoeren van een fout resultaat in ronde twee.

In de zesde ronde moest ik wel weer een goede krijgen. Met 4 uit 5 mocht ik met wit aanschuiven tegen een IM. Omdat ik dit een mooie partij vind, laat ik 'm helemaal zien.

(7) De Groote, Ewoud (2263) - Diermair, Andreas (2432)

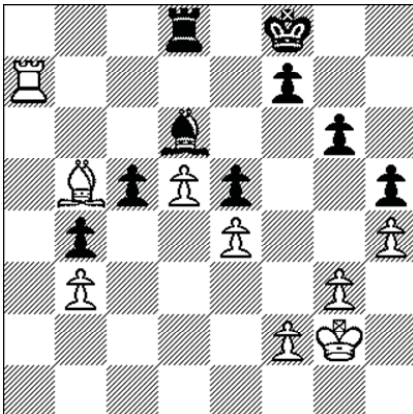
1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5 a6 4.La4 Pf6 5.De2 De Worrall Attack, een van de openingen waar ik zeer goed mee scoor. Kennelijk ligt het heel veel zwartspelers gewoon niet. 5... b5 6.Lb3 Le7 7.0-0 0-0 **8.c3 d5** Een actieve opzet, maar het nadeel is dat het centrum zwak kan worden. 9.d3 Lb7 10.Lg5 Niet de gebruikelijke zet. **10...Pa5 11.Lc2 h6** [11...dxe4 12.dxe4 Pd7 en wit heeft niet zoveel.] **12.Lh4 Pd7 13.Lg3!** Een belangrijk verschil, wit hoeft niet te ruilen. **13...dxe4** Als zwart deze zet moet doen, dan is het toch niet helemaal fijn meer. Nu krijgt wit de d-lijn in handen en kan wit Pb1 ook mooi omspelen zonder dat zwart veel ruimte pakt in het centrum en op de damevleugel. **14.dxe4 Ld6 15.Pbd2 c5 16.Tfd1 Dc7 17.Pf1 Pc4 18.Ld3 Pcb6**

In deze stelling speelde ik **19.c4!** Deze zet is het begin van de overwinning. Wit staat natuurlijk niet gewonnen, maar door deze zet krijgt wit wel op de lange termijn voordeel doordat

Ld6 passief blijft en wit een paard kan omspelen naar d5 en daarmee ruimte wint. [19.Pe3 Is ook een prima zet, maar na 19...c4 20.Lc2 heeft zwart ruimte op de damevleugel gewonnen, en dat is nou juist datgene dat ik wilde voorkomen.] **19...Pf6** [19...Pxc4 Dit paard is altijd het probleem in het spaans, maar het nu op deze manier af te ruilen faalt vanwege de druk op de d-lijn na 20.Lxc4 bxc4 21.Dd2!; 19...bxc4 20.Lc2! Gevolgd door P3d2, Pe3 en slaan op c4 met groot positioneel voordeel voor wit.] **20.P3d2 b4** Deze zet wil zwart natuurlijk niet doen. [20...bxc4 21.Lxc4 met een klein maar permanent voordeel vanwege de zwaktes die zwart heeft op de damevleugel.] **21.Pe3 Tfe8 22.a3! Lf8** Eigenlijk zou zwart een Paard op d4 willen zetten, alleen duurt dat nogal lang en is het daarom onmogelijk. **23.Lh4 Le7 24.Lxf6** Misschien was het helemaal niet eens nodig om deze loper te ruilen, maar ik wilde het gewoon op 'safe' spelen. Op deze manier behoudt zwart altijd een slechte loper. **24...Lxf6 25.Pd5** Om deze zet ging het toen ik 19. c4! speelde. Nu heeft wit een groot positioneel voordeel. **25...Lxd5** [Zwart moet wel pakken, want na 25...Dd6 26.axb4 cxb4 27.c5! Dxc5 28.Pxf6+ gxf6 29.Pb3 Dc7 30.De3± is de zwarte koningsstelling is helemaal kapot.; 25...Pxd5 26.cxd5 is ook niet goed voor zwart. Zwart heeft nu twee passieve lopers; de ene kijkt tegen zijn eigen pionnen aan en de andere kijkt tegen de gedekte vrijpion op d5 aan. Wit daarentegen heeft de ideale stukken voor deze stelling.] **26.cxd5 a5 27.Lb5** Hier was het me om te doen. Wit heeft een gedekte vrijpion, controle over de witte

velden en binnenkort ook de a-lijn. 27... **Ted8 28.Lc6 Tab8 29.axb4 axb4 30.b3 Le7 31.Pc4 Pxc4 32.Dxc4±** Nu heeft wit complete controle over de stelling. In de volgende fase van de partij moet wit proberen zijn stelling te optimaliseren en Le7 nog slechter te maken dan het al is. **32...Tb6 33.g3 Dd6 34.Kg2 g6 35.Ta7 Kg7 36.h4 h5 37.Tda1 Kf8 38.T1a5 Kg7 39.Ta8 Txa8 40.Txa8** Tijdcontrole gehaald, en Le7 is met g3 en h4 nog passiever gemaakt. Daarbij ligt de zwarte pionnenketen op de koningsvleugel op wit, de kleur van mij looper, iets wat later in de partij ook een zwakte is bij zwart. **40...Tb8 41.Ta7** Uiteraard ga ik geen torens ruilen. Wat ik wel wilde ruilen, zijn de dames aangezien ik met dames erop niet direct zie hoe ik kon winnen. **41...Td8 42.Tb7 Df6 43.Db5 Kf8 44.Ld7 Ld6 45.Dc6 Le7 46.Ta7 Dd6 47.Dxd6 Lxd6 48.Lb5**

Dit eindspel is wel gewonnen voor wit ondanks de ongelijke lopers. De witte koning moet naar de damevleugel omgespeeld worden om daar de zwarte verdediging te ontwrichten.

48...Le7 49.Lc4 Ld6 50.Kf3 Kg7 51.Ke2 Kf6 52.Kd3 Tb8 53.La6 Tb6 54.Kc4 Lb8 55.Ta8 Ld6 56.Lb5 Le7 57.Lc6 Ld6 58.Ta7 Le7 Zwart heeft weliswaar de intocht van mijn koning wit weten te voorkomen, maar nu komt er een ander probleem naar voren: de kwetsbaarheid van f7 en Le7. **59.f4!+exf4?** Nu gaat het wel heel makkelijk. **59...Ld6** was wel wat beter. Het best voor wit is dan **60.Td7! exf4 61.Txd6+ Ke5 62.gxf4+ Kxd6 63.e5+ Ke7 (63...Kc7) 64.d6+ Kd8 65.Ld5** met een winnend eindspel; eerst gaat c5 eraf, en niet veel later zal ook b4 verloren gaan waarna wit met z'n b-pion rustig naar de overkant loopt. Grappig om te zien hoe sterk die looper van wit tegen die hulpeloze toren van zwart. Ik won na **60.gxf4 Ld8 61.Le8 Kg7 62.Lxf7 Lxh4 63.e5 Lg3 64.Le6+ Kh8 65.Tf7 Tb8 66.d6 g5 67.fxg5 Lxe5 68.g6 Lg7 69.d7 Kg8 70.Tf5+ 1-0**

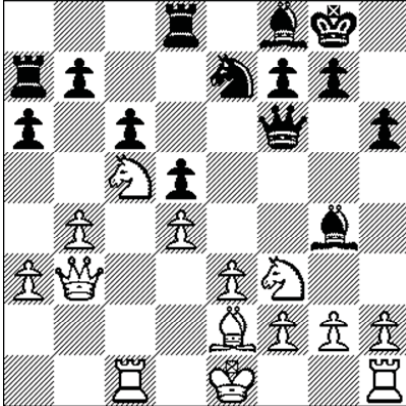
Na deze verdiende overwinning had ik 5 uit 6 en dit was het eerste keer in het toernooi dat ik normkansen had. Echter, voor een norm moet je 5 titelhouders hebben, en tot dusver had ik er nog maar 2 gehad. Dit betekende dat ik de laatste drie ronden elke keer tegen een titelhouder zou moeten spelen.

In de zevende ronde mocht ik weer tegen iemand met een hoge rating. Ik mocht tegen een IM met bijna 2500 rating uit Italië. Ik had zwart en ik kwam best goed uit de opening. Ik had het looperpaar, geen zwaktes en had eerder al m'n stukken ontwikkeld. Ik had verwacht dat m'n tegenstander in de volgende

stelling zou rokeren, maar hij besloot anders.

Rombaldoni - De Groot, E

17.Pe5?! Op zich is het in vergelijkbare varianten wel gebruikelijk voor wit om de witveldige lopers te ruilen aangezien de pionnen van zwart op de damevleugel (die op wit staan) dan moeilijker te verdedigen zijn. Maar in deze stelling is het anders. De pionnen van zwart zijn niet zwak, aangezien wit nog geen a4-b5-xc6 heeft gedaan en omdat de koning van wit in het centrum blijft staan, kan gevaarlijk worden. **17...Lxe2 18.Kxe2 Pg6!** Heel effectief; zwart dwingt wit zijn actieve paard te ruilen en blijft daarna met zijn koning in het midden. **19.f4 Pxe5 20.fxe5 Dg6** en nu moet wit iets doen aan g2. **21.g3** Op deze manier ontstaan er allemaal gaten in de witte stelling. **21...b5?!** Deze zet was niet eens echt nodig. Meteen heel sterk was **21...a5! 22.b5 b6 23.Pd3 c5!** opent de stelling. **24.dxc5 Dg4+ 25.Kf2 Df5+ 26.Ke2 bxc5 27.Pxc5 d4!** en wit lijkt het niet lang meer te kunnen houden. **22.Dc2 Dh5+ 23.Kf2**

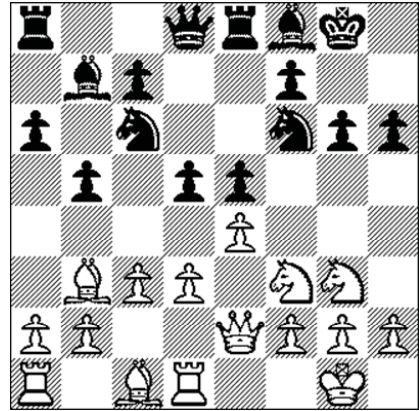
a5 23...Lxc5! was de zet in deze stelling. Na **24.Dxc5** moet zwart een pion offeren, maar krijgt daarvoor wel een gevaarlijk initiatief. (**24.bxc5 f6!** En na **25.exf6** was **21...b5?!** wel nuttig, want nu kan zwart met **25...Tf7μ** ineens snel bij de aanval betrokken worden.) **24...Tda8! 25.Dxc6 a5 26.bxa5 Txa5μ** En vooral in dit type stellingen met alleen zware stukken op het bord is de veiligheid van de koning van groot belang. En dat is juist het probleem van wit; **Kf2** heeft gewoon amper bescherming om zich heen. **24.Pd3 axb4 25.axb4 Tda8** Ik had het ook rustig kunnen spelen door eerst **c6** te dekken, maar ik ging gewoon vol voor de aanval, en met zo'n koning op **f2**, leek me dat een logische keuze. Ik wist dat ik in ieder geval kansen zou krijgen. **26.Pf4 Dg5!** Beter dan **26...Dg4 27.h3 Dg5** waarna zwart veld **g4** niet meer onder controle heeft. Na **28.Dxc6** komt er iets wat op de partij lijkt, maar wel met een belangrijk verschil. **27.Dxc6** Dit is wel het nadeel geweest van **21...b5?!** **27...Ta2+ 28.Kf3 h5 29.h3** Hier moet wit dus tijd verliezen, in die andere variant zou wit dus een tempo meer hebben gehad. **29...T8a3 30.Thf1** Ik dacht dat **30.Tc3** niet kon na **30...Df5** maar na **31.Dxd5** valt wit **Ta2** aan. Na **31...Txc3 32.Dxa2 g5** heeft wit **33.Db1 Dxb1 34.Txb1 gxf4 35.gxf4** met een eindspel dat waarschijnlijk wel iets beter is voor wit. **30...Lxb4 31.Dxd5 Ld2 32.Tc8+ Kh7 33.De4+** **33.Dxf7** is weer zo'n computerzet die een mens nooit zou doen. De zet leidt echter tot geforceerd remise na **33...Txe3+ 34.Kg2 Txe3+ 35.Kh1 Lxf4 36.Dg8+ Kg6 37.De6+= (37.Tc6+ Kf5 38.Dh7+ g6 39.Tf6+ Ke4 40.T1xf4+ Ke3 (40...Kd3 41.Tf3+ Txf3 42.Txf3+ Ke2) 41.Tf3+ Txf3 42.Txf3+ Ke2 43.Tf2+ Kxf2 44.Df7+ Kg3 45.Db3+ Kh4 46.Dxa2 De3** is beter voor

zwart.) **33...g6 34.Pd3 34.Tf2 Txc3+**
35.Dxe3 Lxe3 36.Txa2 Lxf4 37.gxf4
 Df5 met goede winstkansen voor zwart.
34...Lxe3? In tijdnood speelde ik de
 verkeerde terwijl ik wel de winstzet had
 gezien. Na **34...Df5+ 35.Dxf5 gxf5** heeft
 wit gewoon geen goede schuilplaats voor
 paard en koning. Op de één of andere
 reden zag ik niet waarom dit won en
 koos ik voor het verliezende **34...Lxe3**.
 Na bijvoorbeeld **36.Pf4 Lxe3** staat wit
 bijna mat en moet wit met **37.Pd5 Lg5+**
38.Tc3 Txc3+ 39.Pxc3 Ta3 een stuk
 verliezen. **35.h4!** De enige en winnende
 zet voor wit. [**35.Dxe3 Df5+--+**] **35...**
De7 35...Dh6 werkt ook niet meer na
36.Dxe3 Td2 37.Th8+! **36.Kxe3 Tb3**
37.Dd5 1-0

Na deze nederlaag was de norm weer ver
 weg. Ik moest in de laatste twee ronden
 1½ punt scoren. Toch was ik er wel
 positief over, aangezien ik ook deze wed-
 strijd had kunnen winnen, en misschien
 wel moeten winnen.

Gelukkig hielp de indeling wel mee. Ik
 mocht tegen GM Timoscenko, een al wat
 oudere speler van net in de 60 die met
 zwart vooral weinig varieert. Ik wist bijna
 zeker dat het weer een spaanse opening
 zou worden, en dus koos ik wederom
 voor de Worrall Attack. Ik kreeg dezelfde
 opzet voorgeschoteld als die ik ronde
 zes ook al tegen me kreeg. Ik week af
 en na zet 13 kreeg ik deze stelling op het
 bord.

De Groote, E – Timoscenko

Hier speelde ik **14.h4!** iets wat ik in dit
 type stellingen nog nooit echt gezien
 heb. Het doel van deze zet is om wat
 verzwakkingen te creëren bij zwart. Het
 leuke van deze opening blijft toch dat
 wit heel flexibel is met zijn plannen. De
 ene keer in het centrum, de andere keer
 op de damevleugel en zoals nu, gewoon
 op de koningsvleugel. Of een mix, dat
 kan natuurlijk ook. **14...Pa5 15.Lc2 h5?**
 Ik kan deze zet van een GM niet echt
 begrijpen. Ik had verwacht dat hij actief
 zou blijven in het centrum met **15...c5**
 en dan een verzwakking op de koningsv-
 leugel toestaan. Zolang zwart actief blijft
 in het centrum is een verzwakking niet
 zo erg. Nu komt zwart in een vreselijke
 penning terecht. **16.Lg5 Lg7 17.b4! Pc6**
18.exd5 Pe7 Zwart kan niet echt lekker
 terugnemen en besluit daarom maar
 een pion te offeren. **18...Dxd5 19.Pe4**
Pxe4 (19...De6 20.Pc5 Dc8 21.Lb3 met
 enorm initiatief voor wit.) **20.dxe4 De6**
21.Lb3 Dg4 22.a4± 19.c4 c6 20.Pe4!
Pf5 21.dxc6 Lxc6 22.a4 bxa4 23.Lxa4
Lxa4 24.Txa4 Db6 Zwart is nu eindelijk
 uit de penning, maar heeft nu ook een

zwakte op a6. **25.Tda1 Pd4? 26.Pxd4 Pxe4** Een vreemd moment in de partij, want kennelijk zag m'n tegenstander nu pas dat 26...exd4 helemaal niet kan na 27.Lxf6 Lxf6 28.Txa6 Txa6 29.Pxf6+ met winst. Nu is zwart gedwongen af te wikkelen naar een eindspel met een pion minder. **27.Dxe4 exd4 28.Df3** Ik dacht hier eigenlijk een tweede pion te winnen met Ld2 gevolgd door b5. Zwart was echter bereid zijn dame te geven voor wat rommelkansen. **28...Tac8 29.Ld2 Te6 30.c5 Dc6 31.Dxc6** 31.Txa6 Dxa6 32.Txa6 Txa6 33.Lf4 wint wel voor wit, maar ik wilde zwart juist geen rommelkansen geven. **31...Tcxc6 32.Lf4** dreigt Ld6. **32...Lf8 33.Kf1 Le7 34.g3 f6 35.Lc1!** dreigt Lb2. **35...f5 36.Lf4 Kf7 37.T4a2 Ke8 38.Te1 Txe1+ 39.Kxe1 Kd7 40.Kd1 Ld8 41.Ld6 g5** Wanhoop. **42.hxg5 Lxg5 43.Kc2 f4 44.gxf4 Le7? 45.b5! 1-0**

Na dit goede resultaat had ik in de laatste ronde aan een halfje genoeg. Tenzij ik iemand tegenover me zou krijgen van bijna 2600. Dat was zeker mogelijk, maar ik kreeg 'slechts' een FM met 2360. Remise was dus voldoende. En dat lukte, al had ik het idee dat ik de opening niet echt goed had gespeeld. Nadat ik op zet acht remise had aangeboden kwam ik terecht in een stonewall, en al gauw werd m'n goede looper geruild. Op zich was dat niet zo'n groot nadeel aangezien ik actief bleef. Toen ik op zet 18 nog een keer remise aanbood in een stelling die al een tikkie beter was voor mij, verwachtte ik dat het wel aangenomen werd. Dat gebeurde niet en ik kwam zelfs beter te staan. Alleen ik koos voor een voortzett-

ing die alles zo'n beetje afruilde in plaats van een pion te winnen. Het eindspel dat overbleef was eerder beter voor mij dan voor mijn tegenstander. En op zet 30 bood wit maar remise aan, wat ik natuurlijk aannam.

En zo scoorde ik dus mijn allereerste IM-norm met een TPR van 2464. Dit was niet het enige succes, want ik won ook nog de eerste prijs (€300) van de ratingprijs onder 2300. Teamgenoot Ton (ook 6½) won in diezelfde categorie de tweede prijs (€200), maar kwam helaas net te wat tekort voor een IM-norm. In onderstaande tabel is een overzicht te zien van mijn tegenstanders, ratings en nog veel meer.

Grotovsky's tegenstanders in Wenen

	Tegenstander	Rating	Titel		Re- sul- taat
1	Arndt, Uwe	2027		z	1
2	Stern, Geoffrey	1966*		w	1
3	Petrov, Marijan	2534	GM	z	0
4	Vasilescu, Victor	2132		w	1
5	Raber, Florian	2153		z	1
6	Diermair, Andreas	2432	IM	w	1
7	Rombaldoni, Denis	2495	IM	z	0
8	Timoscenko, Gennadij	2502	GM	w	1
9	Schachinger, Mario	2360	FM	z	1/2
		TPR: 2455		-1	6 1/2 uit 9

* opgehoogd tot 2050 i.v.m. IM-norm, TPR 2464 i.p.v. 2455.

Dus dit was tot zover mijn beste toernooi. Hopelijk kan ik deze vorm meenemen naar het seizoen in de meesterklasse en er mede daarvoor zorgen dat mijn club BSG langer actief blijft op het hoogste landelijke niveau in Nederland.

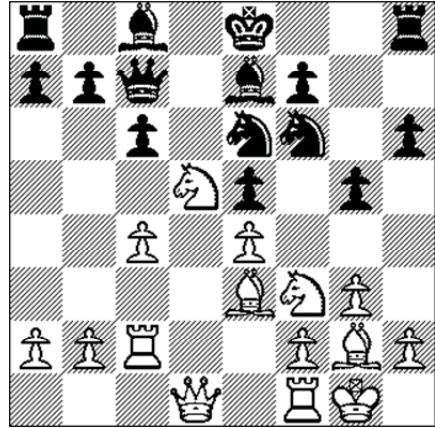
Zwoegen in 6-rondig (2)

Frank Bijleveld

*Publicatie in: Spion (Zwols Schaakgenootschap)
en Euwig Schaak (Max Euwe)*

Na vele jaren als bezoeker van het Open NK te Dieren wilde ik ook eens meedoen aan het toernooi. Aangezien ik nooit toernooien heb gespeeld (afgezien van een paar weekendtoernooien) vond ik een 9-rondig toernooi te zwaar. Na enige twijfel tussen 6-rondig 1 en 6-rondig 2 (rating tot 1750), toch gekozen voor 6-rondig 2 – daar hoor ik immers op rating thuis. Nog even gedacht: “Misschien kan ik wel meespelen voor de prijzen”. Dit was echter misplaatste overschatting, want elke ronde moest ik hard werken voor de punten en heb ik met name tegen mezelf gespeeld. Even kort de scores: $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, 1, 0, 1, 1 – achtereenvolgens zal ik de partijen kort toelichten.

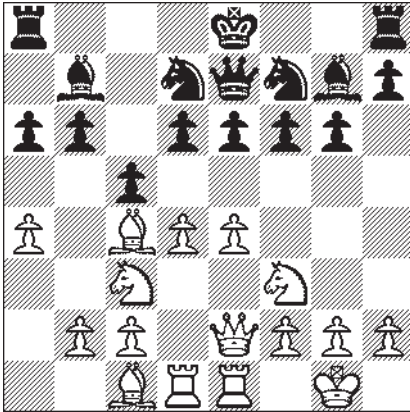
Ronde 1 moest ik met zwart tegen een Nederlands sprekende Oostenrijker Eder Horst (1505). De stelling was wat saai, ik had wat teveel sjablone zetjes gedaan en probeerde zoveel mogelijk te gaan rommelen. Na iets teveel rommelwerk, zat er een truc in voor wit, waardoor ik echt wel slechter kwam te staan – zie de volgende stelling.

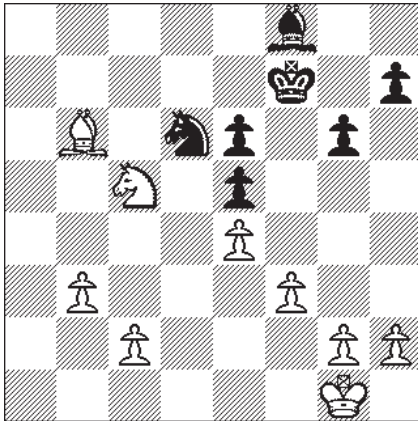
Na nog wat zetjes bood mijn tegenstander remise aan en dat moest ik in deze stelling wel aannemen, achteraf zag dat mijn rekenkist (Stockfish) hier ook een behoorlijke min aangaf voor mij.

De tweede ronde moest ik met wit tegen Hans Koolhaas (1491). Ook dit was weer iemand die de boel dichtschoof en bij voorbaat al bijna tevreden was met een half ei – ik was echter niet naar Dieren gekomen voor halve eieren. Na ca. 15 zetjes ontstond de volgende stelling:

Wit staat hier duidelijk beter: Ruimtevoordeel en de stukken staan wat actiever – dit geeft mijn kist ook aan, maar kom er maar eens door heen...

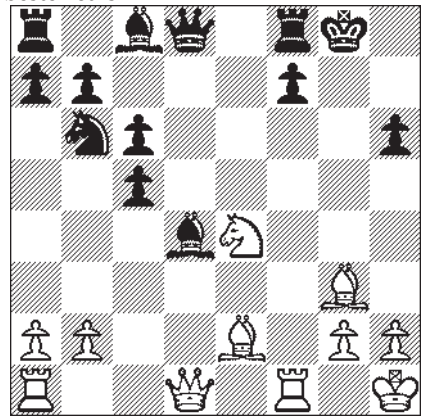
Na wat stukken te ruilen, kon ik een pion winnen en later won ik nog een pion en sta ik werkelijk straalgewonnen. Echter, ik blunder heel onhandig een stuk weg - zie onderstaande stelling.

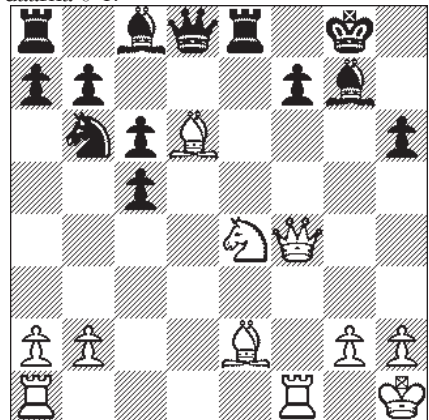
Na wat nonchalant f3 te spelen om e4 te dekken, verlies ik ineens een stuk met Pc8! Tsja, ik win e6 of e5 nog wel, maar in deze stelling is 3 pionnen niet genoeg om de winst binnen te halen: Weer een half ei, maar deze voelde echter als een nul.

De derde ronde moest ik tegen Anne-

Bert ten Kate (1526) – daar had ik in de OSBO al eens tegen gespeeld: Gewonnen, maar ook eens verloren in een heel saai Hollandse pot waarin ik wilde forceren. Nu weer met zwart en een gesloten stelling. Ik win net na de opening wel een pionnetje, maar kom wel wat aangekrant te staan – zie volgende stelling: 0-0 – tsja...’t ziet er niet heel fraai uit, maar m’n kist geeft wel aan dat dit de beste zet is.

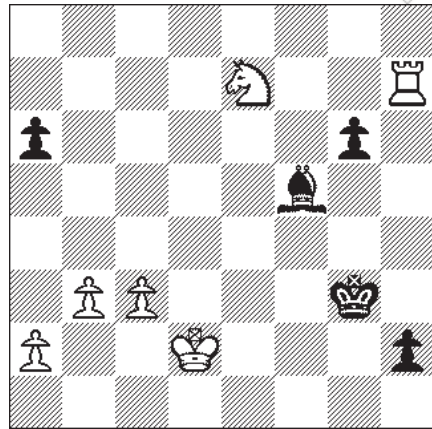
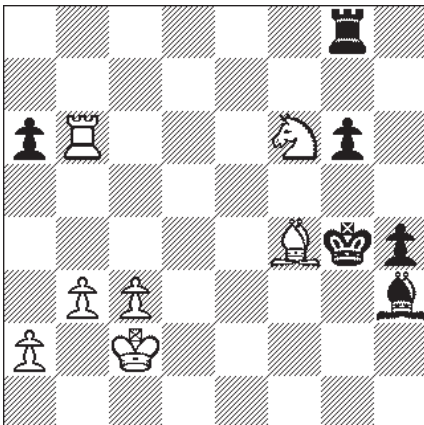

Een paar zetjes later kan ik 2 stukken ruilen voor de toren – zie volgende stelling (nog wel even uitrekenen of Dxf7 niet kan...): Txe4, Dxe4 Dxd6. En snel daarna 0-1.

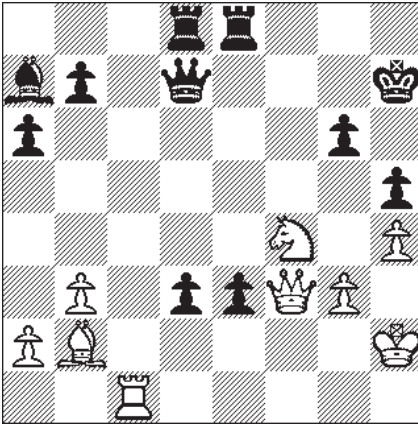

De vierde ronde moest ik tegen Arie Timmer (1540). Hoewel dit misschien één van de mooiere partijen was, ging ik met een zware kater naar huis. Na een mooie opening mag ik op f7 slaan met een dame op b3, maar wel een moeilijke stelling, want ik mag die loper op f7 niet verliezen. Ik verlies iets later wel een pionnetje, maar krijg wel een actief dubbel toreneindspel. Mijn tegenstander zet z'n paard aan de rand (h4) en op termijn wordt die ingesloten, dus sta gewoon een kwal voor. Later kon ik nog een kwal winnen, maar het zag er wel gevaarlijk uit met die vrijpion op de h-lijn (zie stelling links). Ik had echter te weinig tijd om alles uit te rekenen, dus besloot er toch in te vliegen. Een paar zetjes later is de pion al op h2 geëindigd en overzie ik een winst in één voor zwart. Zelf had ik Le4 bedacht en dan Ke3 en dan kan ik m'n toren wel offeren voor die h-pion. Maarrrrr, hij speelt gewoon Lh3 en ik kan m'n toren niet eens meer offeren voor die pion. Wat een vreselijke nul, zeg.

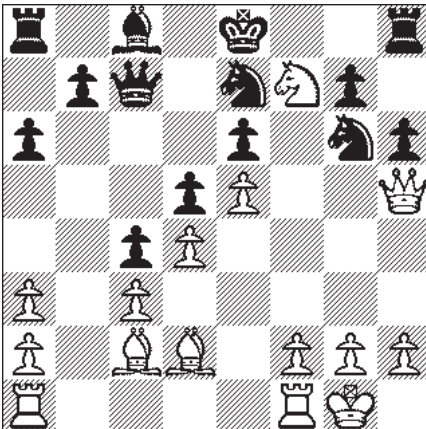

De vijfde ronde moest ik tegen Willy Hofmeijer (1562). Ik won al snel een pion, maar liet toch de partij weer in een moeilijke pot verzanden. Uiteindelijk kon ik eindelijk e5 spelen en door het centrum knallen – zie stelling links. Allemaal penningen in de stelling, Pe3 en Td2. Uiteindelijk kom ik in een heerlijke stelling terecht met een pion op e3 en d3 – zie stelling rechts. Het is wel een toernooi van ‘gewonnen stellingen weggeven’ maar dit is gewoon niet meer te verliezen.

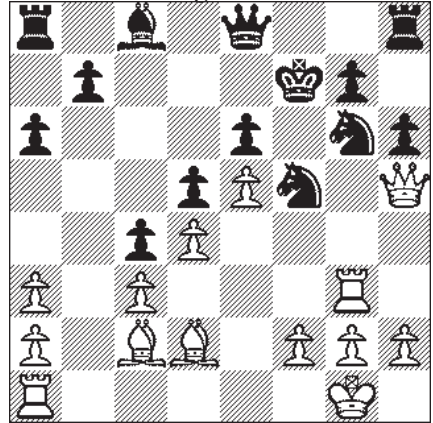

De laatste ronde moest ik tegen Dinand Wilps (1539): Doorschuifvariant van het Frans. Ik had gehoopt dat het Sorrensengambiet op het bord kwam, echter mijn tegenstander speelde Dc7 ipv Db6. Na 12 zetjes besluit mijn tegenstander ineens zijn zwartveldige-loper tegen mijn paard op a3 te ruilen. Nu krijgen zwart problemen op de koningsvleugel en moeilijkheden over de zwarte velden. Iets later komen de zwaktes van zwart langzaam boven drijven – wit trekt ten aanval. **16.Pxf7**

**16... Kxf7 17.Te3 Pf5 18.Tf3 Dd8
19.Th3 De8 20.Tg3**

Een heerlijke stelling natuurlijk, maar hoe verder? Tijdens de partij was ik niet zo zeker van Tg3, maar het zag er in ieder geval heel gevaarlijk uit. Thuis bevestigde de kist dat zwart niet mag slaan op g3, want bv. Pxd3, Lxg6 Kg8 (Ke7 kan niet wegens Dh4 met dameverlies) fxg3 en de witte toren gaat naar de f-lijn en het is helemaal uit.

**20... Tg8 21.Dxg6+ Ke7 22.Lxf5 exf5
23.Dd6+ Kf7 24.Dxd5+ De6 25.Df3 g5
26.Dh5+ Tg6 27.h4 g4 28.Lxh6 Ld7
29.Lg5 Tag8** En hier ging mijn tegenstander door de vlag, maar de stelling is ook dramatisch voor zwart: 1-0.

Kortom: Een zwaar toernooi waarbij de Killer-mentaliteit niet echt aanwezig was, tegenstand van 1500-spelers, gemiddeld uit het bouwjaar 1949: taai, taai, taai. Volgend jaar toch maar Gent? – Daar kan je in ieder geval je verdriet snel wegfeesten en drinken.

Het derde team

Wouter de Haas

Het seizoen 2010-2011 ging zeer goed voor het derde team. Met een gelijk aantal bordpunten, maar helaas een wedstrijd punt minder zijn we uiteindelijk tweede geworden, achter WSG 2. Het was echter tot aan de laatste wedstrijd spannend of we het kampioenschap zouden behalen. Dit biedt veel hoop voor het volgende seizoen.

Tevens heeft het derde team een kwaliteit waar menige vereniging jaloers op is. We hebben namelijk een drietal vrouwen. Zij worden vaak onderschat (bijvoorbeeld door onze onwetende tegenstanders van HEC, die al meenden met 4 punten voor te staan, toen ze een blik wierpen op ons team), maar scoren gemiddeld toch het beste.

Maarten is onze sterkste speler. En juist vanwege die kracht verliezen we hem soms aan het eerste of tweede team, waar hij dan over het algemeen hoge ogen gooit. In ons team speelt hij voorname-lijk aan het eerste bord, waar hij een mooie score van 3 uit 5 haalt.

Als teamcaptain heb ik helaas vanwege mijn studie een aantal wedstrijden moeten laten schieten. Vol spanning zat ik naar mijn mobiel te kijken op het verlossende berichtje. Gelukkig heeft mijn afwezigheid een overwinning opgeleverd. Ik scoorde 4 uit 5.

Jarich had een ietwat wisselvallig seizoen, waarbij hij soms uit zijn gebeld moest worden door teamgenoten in paniek. Daarna bewijst hij dat het uit bed gebeld worden slechts een positieve invloed heeft op zijn schaakvermogens. Hij scoorde dit seizoen 2 uit 6.

Albert is al jaren een vaste kracht in het team. Vanwege zijn vele reizen en activiteiten om de schaakklokken te promoten speelde hij dit jaar slechts 4 keer mee, maar scoorde daarin wel 2,5 punten. Tevens moeten we Albert bedanken omdat hij ons vaak naar de plaats van bestemming rijdt, wat soms lastig kan zijn met een team met veel studenten.

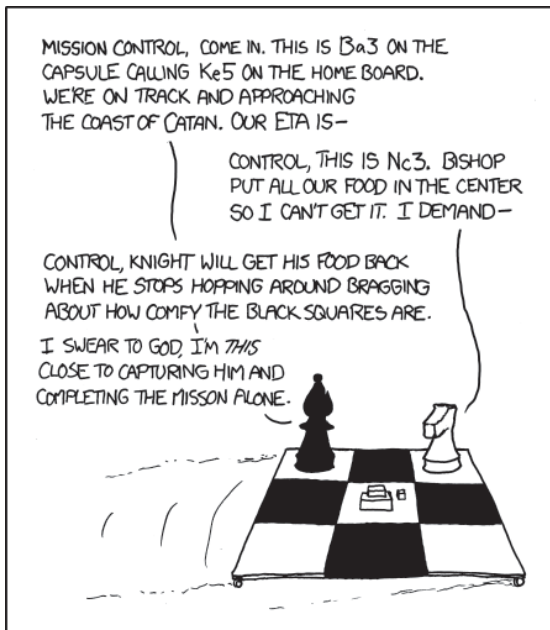
Ondanks dat hij een aantal keer op het allerlaatste moment vanaf het station kwam aanrennen, omdat hij nog met het orkest moest oefenen, heeft onze muzikman Ferdinand een goede score behaald van 3 uit 6. Wie niet bekend is met de muzikale kwaliteiten van Ferdinand moet ik doorverwijzen naar YouTube, waar hij al meer hits heeft dan de Nederlandse honkbalploeg.

Jessica is een grote aanwinst voor het team geweest. De laatste twee wedstrijden heeft ze opgetreden als vervangend teamcaptain. Ze is niet alleen de bestscorende vrouw in het team, maar ze heeft qua score ook alle mannen verslagen, met een indrukwekkende 5 punten uit 7 wedstrijden.

Marion draait een goed seizoen. Ze scoorde 4,5 uit 7, wat haar de tweede scorster in het team maakt. Helaas is Marion soms in de trein op weg naar de wedstrijd niet even makkelijk te bereiken, en blijft het onduidelijk of ze wel op weg is. Zeker als de wedstrijd al begint en de trein dan ook nog eens vertraging heeft, zit deze teamcaptain wel eventjes met een verhoogde hartslag.

De altijd vrolijke Nadia heeft een score van drie uit zes. Hebben we een belangrijke wedstrijd dan komt ze aan met twee royale bakken muffins (weliswaar in een beetje rare vormen), en haar verhalen zijn zo lang als de Chinese muur. In haar partijen is ze soms echter verassend snel klaar. Een snelle remise of winst is vaak het resultaat.

Wie goed kan rekenen kan uit het bovenstaande concluderen dat er invallers geweest moeten zijn. Die invallers hebben we gevonden in de personen van: Kristianne, Taras, Sjoerd, Jamie, Jeroen en Roger. Bij die laatste heb ik de wijze les geleerd om nieuwe invallers duidelijk te vertellen dat ze er nog tijd bij krijgen na 40 zetten. Roger was in de veronderstelling in hevige tijdnood te zijn, terwijl er in feite nog een uur op de klok stond.

Chess, the mirror of knowledge?

Nadia Bloemendaal

Throughout the years, chess has become a whole new world within society. Technology has developed chess computers (such as Deep Blue in the 90s) which can actually compete with world's best players. Many matches between mankind and machine have been played, which most of the time have been won by the machine, stating that machines can be as clever as, or even more clever than, human beings.

Above that, chess has his own magazine. The Dutch monthly magazine is called Schaakmagazine, the worldwide magazine New in Chess. Also, there is Chessbase, Fritz and Rybka, computer-chess-databases for at home. Hundreds of books have been published, differing in topic, but all discussing chess. There is even a site where chess players from all over the world can play chess: www.playchess.com. The most famous chess tournament is Wijk aan Zee (Corus Chess) in January, where the best players of the world come to compete. In addition, there are special rules for chess. One of them is that a mobile phone should be turned off during a game, due to fraud. The FIDE (Federation Internationale des Echecs) has set up more of these rules, it is for instance prohibited to offer a draw ('sharing the point') four or more times in a game, just as discussing the game with someone from the audience (audience here means anyone not participating in the match). When discussing these rules, one out of three chess players declares these special rules are silly, while the other ones state these rules are there to make chess

more pleasant for the serious players. But is chess the mirror of knowledge - the fact or state of knowing; the perception of fact or truth; clear and certain mental apprehension? In other words, does it reflect the four aspects of knowledge - emotion, language, reason and perception, or are these basic elements not essential when playing chess?

As from an early age, some children are likely to become excellent chess players. We're not talking about the type of kids who like to play a game of chess every once in a while until it's boring and they go out and play soccer outside, but those who have a well-developed memory and are capable of logical thinking, recognizing patterns and making quick and correct decisions. And of course, some fun in the game is also relevant.

But why these type of youngsters? The answer is rather easy. Chess is a complicated game, with a lot of tricks and traps involved, and only the ones who manage to recognize and deal with these obstacles will finally make it in this special world. The best players in the world are the ones who have been studying chess during their youth, eight hours a day.

Most of the time, when asked a chess player about his school results, it turns out to be mathematics or an other numbers-involved subject that hits the top rankings. This doesn't come quite unexpected. Chess players have to calculate all the time, predict the opponent's move when his own is played, and then

again make up a good response (and favourably, this response has already been thought of before the first move was done). For people who cannot calculate and cannot make up the right decision, it is clear that they'll never establish a high position in the chess world.

Recognizing patterns is like recognizing a function when given a few data. When a chess player sees a knight on the board and he's told that the knight needs to end up at a particular field (this is the simplest way to teach pattern recognizing), the player will immediately start moving the knight in his head, looking for a way to get out of this maze. When turning this aspect into a game, we'll see that the player will work his way out the same way he did on the empty (except the presence of the knight) board. The better players are able to see ways to win the game: mating the opponent. The more difficult mate techniques will develop in a later stage, the easiest ones can be found by a child when given an explanation of what mate consists of. The complicated types of mate are so complicated since they involve a lot of calculations, patterns and creativity. Creativity is also a requirement in this game. Non-creative minds will never be capable of finding the unexpected move; it can be compared to an artist who constantly paints the same – he will never make it if he does not vary his work. The same accounts for chess players: if they do not change their way of playing every once in a while, they'll become too predictable for their opponents and the simplest preparation by the other one will result in a loss for the chess player. What has the memory to do with reach-

ing the top? The memory functions as an immense book of openings, patterns and mate techniques, technical and positional tricks, endgame strategies and nasty-ways-to-get-out. The better the memory can be used, the better the results will get.

Chess also has his own language. This language consists of two major groups: terms and naming the fields. It's funny for us chess players to hear ordinary people struggling with the chess language, since we've learned to speak it throughout the years of playing chess. When we talk about a (literally translated) 'quality', we mean that a player has exchanged a (for instance) piece worth five points for a three-pointer. He, in this case, has won two points on his opponent (in reality, chess is not about how many points you collect in total, but the points are used to rank the pieces in order of 'strength', yet there are many exceptions in which a three-point piece is far more worthy than a five-pointer, sometimes a simple pawn-one point- completely owns a five-points-worthy rook).

But the humour comes when chess players start to abbreviate, which makes it even more difficult for outsiders to follow the conversation. A 'kwal' in Dutch (literally translated a jellyfish) is a quality, whereas a 'Bishie' is a bishop, a three-points-worth piece. One very exclusive term for a bishop is a 'long term effect bishop', a bishop that does not actively participate in most part of game, but at the end can become active and powerful. Above that, there are many, many different words in the chess terminology. There are hundreds of openings and gambits (a tough and tactical opening),

such as the Sicilian, Dutch Defence, Leningrader System and Morra gambit. When you start a conversation with a chess player about a Sicilian game, the chess player will immediately know it's about a game beginning with the moves 1. e2-e4 c7-c5. This notation is the second remarkable aspect of the chess world. The explanation for it can be found on the board, where every square (there are 64 squares in total) has his own name. The previously used example (1. e2-e4 c7-c5) shows that white on its first move played his pawn from e2 to e4. What does this mean for the position of the pieces?

As you can see, the 1. stands for the first move, whereas 16. will stand for the sixteenth move. Some people tend to start with 1. Nb1 – c3. Here, the N stands for the knight, a recognizable horse (in addition, R stands for rook, B for bishop, Q for Queen and K for king – the pawn doesn't have a –capital- letter).

Leaving the language and moving on to the emotional aspect of chess. Of course chess players can get very emotional during a game, when they blame themselves for making a fatal error, or when getting enthusiastic since they've won their match. But inside the heads, a lot of emotion is going on as well. Making decisions in chess

involves emotions. Why? The mind tells us whether a move is correct or not, if it is satisfactory and can be worked out or whether there should be looked for a improving move. A chess player can actually feel by his emotions whether if he should go for this move or not; it can be compared to listening to music – one

song can be terrific for the ears, while an other one will please the audience. It's coherent to chess; one move will be favoured since it feels good – it matches a player's plan or strategy, while an other one would look so 'ugly' ('ugly moves' is a common term in the chess vocabulary) the player can't stand looking at it. It's the mind combined with emotions that help chess players making the right decision. Without emotion, chess would be the same as constantly reading the same book: there comes a point at which the game will become too predictable. In conclusion, chess does fulfil the function of the mirror of knowledge. Everyone can become a chess player, yet these four aspects are the fundamentals of an excellent chess player. Understanding the language is essential, emotions fulfil the function of deciding. Perception is needed in order to figure out the tricks and traps of the position and reason (together with the emotions) to support your decision while playing a move. Without one of these four elements, chess wouldn't be chess. These four elements make the world of chess so beautiful, passionate and impulsive, but also very complicated.

Quotes

Marion: “Als ik ga nadenken komt het niet meer goed.”

Jessica (opent zak broodjes): “wauw wat een spannende broodjes!”

Anne: “Alles is goed zolang het maar in de nek van Jessica is.”

Jasper had net een paar muggengrappen verteld (niet veel mensen lachten). Nu is hij aan het vertellen over hoe een -1de persoon eruit ziet: Antimaterie. “Lijkt me wel cool, als je dan je antimaterie-persoon tegenkomt, dat je dan verdwijnt!” Iedereen lacht. “Hoe kan dit nou grappiger zijn dan mijn muggengrappen?!”

Jasper: “Taras zit me voor de gek te steken.”

George: “Huh, was dat en passant?”

Cor: “Nee ik zette gewoon heel snel.”

Laurens: “Wat is er Jasper? Ik hoorde mijn naam en je was aan het lachen.”

Jasper: “Nee... ik was niet aan het lachen, ik was aan het huilen”

Jasper (aan 't paaiq-en): “Huh...ze heeft opeens een tweede hoofd”

Wouter (fietsketting ligt eraf): “Dit wordt hengelen.”

Anne: “Castle King-Size!”

Gerrit Jan (tijdens het maken van het clubblad): “Hmm, ik sta nog niet bij de quotes, ik moet even een goede quote bedenken.”

Nadia (tijdens het maken van het clubblad): “Hee, dit is makkelijk, dan hoeft ik mijn eigen naam niet opnieuw te typen.”

Jasper: Ik werk nu, ik ga promoveren!

Dinant: Tot?

Jasper: Tot?!

Dinant: Tot dame? tot paard? ..

Jasper vertelt een verhaal met Robin Bos

Laurens: Robin Bos 1 of Robin Bos 2?

Kristianne: Oh, is er ook een Robin Bos 1?

Schaken is een geluksspel

Jasper de Jong

Schaken is een geluksspel. En er zijn maar weinig mensen die dit weten. Meestal als ik vertel dat schaken een geluksspel is, kijken mensen me aan met zo'n blik van "Daar komt weer zo'n vage theorie", en geven ze vervolgens hun drogredenen waarom er geen geluk bij schaken zou komen kijken. Om voor eens en altijd van deze drogredenen af te zijn, zal ik ze hier allemaal behandelen en weerleggen, waarna niemand meer iets anders kan dan mij gelijk geven en erkennen dat schaken een geluksspel is.

Laten we beginnen met wat ik bedoel met 'geluksspel', om daarmee al meteen twee drogredeneringen omver te gooien. We gebruiken de in de praktijk meest zinvolle definitie van geluksspel: "Een spel waarbij de uitslag niet van tevoren

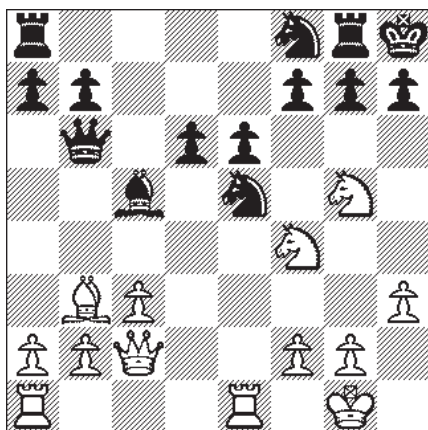
vast staat". Ik zeg dus niet dat iedereen evenveel kans heeft, en evenmin dat er een willekeurig element in schaken zit. Dus drogredenen als "En hoe komt het dan dat Kasparov jaren achter elkaar wereldkampioen was?", of "Er zit geen willekeurig element in, dus het is geen geluksspel" gaan niet werken. Met spel bedoel ik wel één partij, dus zelf ga ik ook geen flauwe argumenten als "Je moet geluk hebben dat je goede tiebreakers hebt, of dat je zwart bent" gebruiken.

Maar wat voor argumenten gebruik ik dan wel? Nou ja, het simpelste argument is eigenlijk: "Kijk naar speelsterktes". Deze worden gemeten aan de hand van een rating, en een verschil van rating van 100 punten betekent dat de betere speler een kans heeft van ongeveer 2/3 om te winnen. Ik weet de kansen niet precies, maar of ik er een procent of 10 naast zit, maakt voor het argument niet uit. Het gaat erom dat we het over kansen hebben, dus de uitkomst staat niet van tevoren vast.

Hoe duidelijk dit argument ook moge zijn, mensen denken dit altijd onderuit te kunnen halen aan de hand van het volgende tegenargument: "Als de lager gerate speler wint, dan ligt dit aan de vorm van de dag. Die partij was de lager gerate speler gewoon beter!" Deze mensen bedenken zich zelden dat dit tegenargument totaal niet overeenstemt met het feit dat de einduitslag tussen

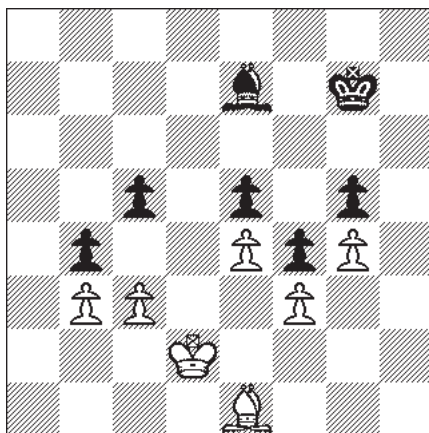
twee gelijkwaardige spelers veel vaker 11-9 is dan 1-19. Omdat die mensen zich ook meestal niks van dit tegen-tegenargument aantrekken, is hier voor hen nog een argument, dat meer ingaat op waar in een partij het geluk nu komt kijken.

Voor dit argument gebruik ik de volgende voorbeeldstelling:

Een goede speler zal al snel de winnende combinatie 1. D_xh7+ P_xh7 2. P_xf7+ P_xf7+ 3. P_g6 mat spelen. Een iets minder goede speler die net stap 2 heeft afgerond denkt aan uitschakelen verdediging en speelt 1. T_xe5 waarna zwart zich kan verdedigen met 1. ... D_c7. Echter kan een nog minder ervaren speler wellicht denken: "Hé, 1. D_xh7 is gewoon mat!". Na de zware teleurstelling die 1. ... P_xh7 heet, kan hij dan denken: "Hé, met 2. P_xf7 win ik gewoon een pion! Na 2. ... P_xf7, is de gedachte "Hé dat paard op f7 kan twee stapjes naar voren en dan nog één, dus laat ik snel mijn paard wegzetten naar g6. Je kunt dus

met de verkeerde reden de goede zet doen. Hoewel dit voorbeeld vergezocht is, is dit natuurlijk een extreme situatie om mijn punt te verduidelijken. Maar in de praktijk kijkt een speler al snel naar drie mogelijke voortzettingen. Welke voortzetting de juiste is wordt vervolgens gekozen op gevoel. En dan kan men best om de verkeerde reden de goede zet kiezen. En dit verschijnsel beperkt zich zelfs niet enkel tot tactische stellingen: In de volgende stelling zal een beginnende speler al snel zien dat hij een pion aanvalt en deze gewoon pakken met 1. c_xb4

Een meer ervaren speler zal echter denken aan wat hij heeft geleerd: Zet je pionnen niet op de kleur van je loper! Dus met 1. c4 heeft de witspeler een extra pion op wit, en de zwartspeler juist een extra pion op zwart. De ervaren speler die verder kijkt dan zijn neus lang is, zal juist weer wel 1. c_xb4 spelen, omdat de boel na 1. c4 helemaal vast staat, terwijl wit betere mogelijkheden heeft wegens de loper op de juiste kleur.

Hopelijk zal na dit betoog niemand er meer aan twifelen dat schaken een geluks spel is. Maar betekent dit nu dat u uw schaakbord in de kast kan opbergen naast spellen als ganzenbord en monopolie? Komt er dan helemaal geen tactiek meer bij kijken? Ook dat is een bekende misconceptie. Geluk en tactiek sluiten elkaar namelijk niet uit. Integendeel! Bij vaak gaan tactiek en geluk hand in hand. Kijk bijvoorbeeld naar een spel als Boter, kaas en eieren. Als beide spelers een beetje ervaren zijn eindigt dit spel altijd in een remise. Er is geen variantie, dus geen geluk. Toch is er niet heel veel tactiek nodig. Met een beetje geheugen kun je alle mogelijke partijen wel uit je hoofd leren. Bij een spel als poker daarentegen komt erg veel geluk kijken. Elke pot zijn de spelers afhan-

kelijk van de willekeurige kaarten in hun hand, de handen van de andere spelers en de kaarten op tafel. Maar google maar eens op poker strategie, en de miljoenen hits zullen u hopelijk overtuigen van de hoeveelheid tactiek die bij dit spel komt kijken.

Samengevat, schaken is een geluks spel, maar dat maakt het juist zo interessant!

Dr. Max Euwe als underdog door het seizoen 2010-2011

Wat je als teamcaptain jezelf wel niet aan kunt doen...

Het seizoen begon eens anders dan anders, want waar we gewend waren in juli/augustus in poule 3B onze tegenstanders en indeling te bekijken waren we daar niet terug te vinden?! Wat was er toch gebeurd? Oh ja, we werden plotsklaps kampioen, als complete underdog en mochten het dus in de 2e klasse proberen.

De KNSB had bedacht dat de 2 noordelijkere promovendi recht hadden in de Noord-poule te spelen, dus voor ons bleef de volgende poule 2B over:

1. Dr. Max Euwe 2
2. ZSC-Saende
3. Homburg Apeldoorn 2
4. Kennemer Combinatie 2
5. LSG 3
6. AAS
7. De Eenhoorn 2
8. Amersfoort
9. Fischer Z
10. WSC

Kortom, er waren 2 teams enigszins in de buurt (Amersfoort en Apeldoorn), maar die troffen we natuurlijk thuis, dus onze dichtstbijzijnde uitwedstrijd is Amsterdam. Oftewel, we hadden het enorm getroffen. Gelukkig hebben we een gezellig team, dus zijn verre uitwedstrijden geen straf. Op papier waren we met afstand het zwakst en hadden we wellicht enige kans tegen LSG 3 en De Eenhoorn 2.

Ik zal even in vogelvlucht onze wedstrijden beschrijven.

Ronde 1: ZSC-Saende 2161 - Dr. Max Euwe 2 1944 3½-4½

We speelden met 4 invallers, meer om er maar gewoon te zijn. Wel hadden we sterke invallers én een tactische opstelling. Taras en Anne kwamen ook nog een rechtstreeks vanuit een hardloopwedstrijd en begonnen met 30 min. minder. Van een echte wedstrijd was dus van tevoren geen sprake.

De wedstrijd zelf echter verliep wonderwel erg goed en met meer dan 200 punten gem. minder wisten wij toch te winnen. Vooral de knappe remise van Taras en de mooie overwinning van Harry waren doorslaggevend.

Ronde 2: Dr. Max Euwe 2 2014 - Homburg Apeldoorn 2 2080 2-6

Na de eerste wedstrijd begonnen we zowaar naast onze schoenen te lopen en over meer te dromen. Met weer een geheel nieuwe opstelling bestreden we Homburg, maar daar kenden ze de strategie van onze teamcaptain. We werden volledig overspeeld, waarbij opviel dat Michiel geplugd was door een jongen van 17, en dat terwijl Michiel 2 jaar lang geen partij gespeeld had. Een lekkere binnenkomer...

Ronde 3: Kennemer Combinatie 2 2092 - Dr. Max Euwe 2 1972 7-1

De ergste afstraffing was echter nog niet geweest, want in Haarlem wachtte ons een pak rammel. Eigenlijk boden we behoorlijk tegenspel en wist Dinant

ook van hun kopman op bord 1 te winnen, maar gedurende de tijdnoodfase brokkelde alles af en werd een krappe nederlaag een hele dikke. 7-1 verliezen, dat gebeurt ons niet vaak.

Ronde 4: Dr. Max Euwe 2 2018 - LSG 3 2020 5-3

Maar toen, één van onze concurrenten voor de strijd tegen degradatie, kwam in Enschede op bezoek. Altijd gunstig als je ze thuis krijgt. In een bloedstollende match wisten we de punten te behouden en LSG hiermee al op een 4 matchpunten achterstand te zetten. Een eerste degradatiekandidaat was geregeld.

Ronde 5: Dr. Max Euwe 2 2018 - AAS 2105 2½-5½

Vervolgens wederom een thuiswedstrijd, gelukkig hoefden we niet naar Aalsmeer. Tegen één van de koplopers werd met een tactische opstelling helaas verloren. Ze bleken toch te goed en gingen met de punten terug naar huis.

Ronde 6: De Eenhoorn 2 2046 - Dr. Max Euwe 2 2018 5½-2½

Vooraf een zeer belangrijke wedstrijd. Bij winst zou handhaving zeker zijn. Wegens privéomstandigheden moest Anne echter vlak voor de wedstrijd verstek laten gaan en blijkbaar had dat z'n impact op de teamspirit. Tegen een gelijkwaardige tegenstander werd namelijk redelijk kansloos verloren. De Eenhoorn was daardoor weer helemaal terug en wij moesten nog punten gaan pakken.

Ronde 7: Dr. Max Euwe 2 2019 - Amersfoort 2160 2½-5½

Toen kregen we vervolgens het sterkste team, met zelfs een GM in de gelederen. Gerrit Jan wilde wel een GM-scalp. Die kwam er niet, maar we maakten ze het wel ontzettend moeilijk. Uiteindelijk kwam Amersfoort met de schrik vrij en bleven ze meedoen om het kampioenschap.

Ronde 8: Fischer Z 2041 - Dr. Max Euwe 2 1987 3-5

Toen kwam de gezellige uitwedstrijd in Amsterdam in schaakcafé Batavia. Fischer Z was een zeer gezellig team wat hun sterkste speler ook nog moest missen. Nog steeds waren ze een stuk sterker dan wij, maar zij hadden enkele spelers, die omdat ze nergens om speelden, met Ph6 begonnen. Dit was geen nadeel voor ons, getuige ook de uitslag op die borden. Taras wist op bord 1 hun vervangende kopman te verschalken en ook Kristianne won. Met een prachtige partij van Jasper en nuttige punten van Maarten en Dinant hielden we lijfsbehoud in eigen hand. Alleen bij verlies in ronde 9 en winst van De Eenhoorn tegen de koploper Amersfoort zouden we er op bordpunten nog degraderen.

Ronde 9: Dr. Max Euwe 2 1961 - WSC 2069 4-4

En toen de thuiswedstrijd tegen WSC. Jasper, Gerrit Jan en Anne hadden tegelijkertijd ook het NK bordspellen en aangezien er verwacht werd dat Amersfoort niet zou verliezen verkozen de heren om het schaken een keer over te slaan. Anne vertrouwde het toch niet

helemaal en probeerde vooruit te spelen, wat lukte. Op vrijdagavond speelde hij in de buurt van Den Haag bij iemand thuis vooruit. Na een remise-aanbod van de man van WSC leek het Anne verstandig toch nog even door te spelen. In het eindspel wist hij te winnen en zorgde hij voor een voorsprong.

In de zaterdagmatch werd vervolgens met 2 invallers aangetreden. Al snel kwamen we 3-2 achter en zorgde Wouter voor de 3-3. Met beide Snuverinks nog bezig was het enorm spannend. De NK-gangers waren op de weg terug naar Enschede en hadden met Amersfoort gebeld. Daar bleek dat de Eenhoorn gewonnen had (tegen alle verwachtingen in) en moest er dus een 4-4 gescoord worden. De spanning was niet meer te houden in de auto, want we konden immers niet zien hoe en wat er gebeurde op de borden. Michiel zou verliezen was de voorspelling en Laurens had goede kans om te winnen.

We werden maar niet gebeld en toen het tegen 7en was probeerde Anne Kristianne te bellen. Dit slaagde uiteindelijk en zij vertelde dat we verloren hadden. Heftig gevloek in de auto en bijna werd de mobiel uit het raam gegooid. Vervolgens vertelde Kristianne dat het een grap was en dat we toch gelijk gespeeld hadden. Jasper en Gerrit Jan werden plotsklaps bang, want Anne hield het achter het stuur niet meer droog en moest heel hard schreeuwen.

Al met al een seizoen met schitterende teamprestaties, maar ook hele dikke nederlagen. Het niveau was een stuk hoger dan in de 3e klasse. Het leukste aan het

seizoen was eindelijk weer eens tegen andere tegenstanders te mogen spelen. Lijfsbehoud was geen doel op zich, maar nadat we hierin slaagden waren we als team wel enorm trots op onze prestatie. Op papier waren we het zwakste team van de hele 2e klasse (40 teams), maar in de praktijk blijkt rating lang niet alles te zeggen. Als je onze uitslagen ook terugleest op de vorige bladzijdes blijkt dat ook wel.

Individuele spelers:

Raoul van de Oudeweetering; 3 ½ uit 6 tpr: 2245

Een sterk en degelijk seizoen van Raoul, waarin hij 3x remiseerde. Wel speelde hij steeds tegen zeer sterke tegenstanders, getuige ook zijn tpr. Met speels gemak versloeg hij in de laatste ronde Timon van Dijk en zorgde daarmee voor de weg naar het gelijke spel én lijfsbehoud

Dinant Postma; 4 uit 7 tpr: 2154

Een strak seizoen van Dinant. Remise doet hij niet aan, maar daarom haalt hij ook wel eens wat nullen. Was erg belangrijk tegen LSG en Fischer Z

Harry Broeken; 1 ½ uit 5 tpr: 1926

Met zijn belangrijke overwinning tegen ZSC-Zaende leidde Harry ons langs de eerste horde. Daarna kwam hij vaak goed te staan, maar wist hij het meestal niet af te maken.

Michiel Snuverink; 2 ½ uit 6 tpr: 1977

De terugkeer van Michiel was er één met hoogte en dieptepunten.

Michiel omschreef het zelf als volgt:

“Zelf heb ik een wisselend seizoen

gehad, waarbij ik voor mijn gevoel wel goede partijen heb gespeeld, maar soms teveel risico's neem. Zo had ik gisteren een tegenstander die de opening net zo goed kende als ik, maar wilde ik toch teveel forceren met wit waardoor ik mijn hand overspeelde. Soms moet je met wit gewoon tevreden zijn met een klein plusje. Dat is wel mijn verbeterpunt voor volgend jaar. Dat is ook de reden dat ik met zwart mijn punten heb gehaald, dan begin je toch wat rustiger aan de partij."

Laurens Snuverink; 1 ½ uit 7 tpr: 1871
Laurens begon het seizoen erg stroef met een uitermate lange rokade, maar scoorde aan het eind van de rit belangrijke punten. Zijn winstpartij (het punt wat de 4-4 op het bord bracht) in de laatste ronde was er één om nooit meer te vergeten.

Gerrit Jan te Bokkel; 2 uit 8 tpr: 1941
Gerrit Jan was de man van de uitdagingen afgelopen seizoen. Hij wilde voor het team door het vuur door tegen de GM te willen spelen. Ook behaalde hij nette overwinningen tegen Apeldoorn en De Eenhoorn. Uiteindelijk was Gerrit Jan de enige speler die geen punten wist te pakken in de wedstrijden waar matchpunten werden gehaald, maar zijn steentje droeg hij zeker bij.

Anne Veltman; 3 uit 8 tpr: 2015
Niet vaak haalde Anne zo'n magere score. Wel waren de punten die hij haalde doorgaans van belang. Ook zorgde hij, voorzover dat nodig was, voor de benodigde teamspirit.
Jasper de Jong; 2 uit 7 tpr: 1858

Jasper was ook dit seizoen niet echt op dreef. Normaal zijn Anne en Jasper puntenpakkers, maar je merkt duidelijk dat we een niveautje hoger spelen. Op alleen ervaring komen we nu niet meer zover, want in de 2e klasse hebben ze er duidelijk meer kaas van gegeten.

Kristianne Tempelman; 4 ½ uit 8 tpr: 2039

Boven de 50%, dat is dit seizoen niet veel mensen gelukt. Kristianne was als vanouds degelijk en pakte weer haar puntjes mee.

Invallers: Taras Boguslavskij; 1 ½ uit 4
Spelde steeds op hoge borden, maar scoorde daar ook naar behoren. Was zeer belangrijk, met zijn remise in Zaandam en zijn winst in Amsterdam. Blijkbaar zorgt zijn nieuwe omgeving (Amsterdam) voor positieve invloeden.

Wouter de Haas; 1 uit 2

Wist bij te dragen aan de belangrijke 4-4 en 'offerde' zichzelf op in de eerste ronde, waar hij zelfs een remisekans had (eeuwig schaak) tegen een IM.

Jessica Groenhuis; 0 uit 1

Viel in omdat anderen een NK bordspellen belangrijk vonden. Tegen een CM wist ze het helaas niet te bolwerken, maar gelukkig bleek dat niet erg te zijn voor de uiteindelijke prestatie.

Maarten Vinke; 2 uit 3

Was met Taras een vaste invaller. Wist ook belangrijke overwinningen te behalen en zorgde er mede voor dat we dit jaar in de 2e klasse wisten te blijven.

Artikelencompetitie

van de redactie

Anne	Uitgebreid verslag van een bijzonder seizoen	1 punt
Dick	Prima stuk zoals we van hem gewend zijn	1 punt
Frank	Zien we komende zomer in Gent en haalt daar meer dan	1 punt
Jeroen	Bespaarde de redactie tijd door een oude doos in te leveren	
Georg	Voor het tekenen van de omslag	1 punt
Jochem	Merkwaardige zet krijgt	1 punt
Vincent	Interessante technische verhandeling	1 punt
Wouter	Kort en krachtig verslag, goed voor	1 punt
Jasper	Beproeft zijn geluk en krijgt daarvoor	1 punt
Ewoud	Heeft zijn eerste norm binnen en ook zijn eerste	2 punten
Jessica	Wederom een goede puzzel, dit keer	2 punten
Laurens	Voor deze keer geheel ongecensureerd	3 punten

Dit brengt de stand in het algemeen klassement op

Ferdinand, Maarten, Kristianne, Luc, Bart, Oscar, Pieter, Mateo, Achim,	
Jasperge, Hans, Wouter, Frank	1 punt
Paco, , Fred, Jeroen, Vincent, Ewoud	2 punten
Jarich, Achim, Christian, Dani, Evert	3 punten
Georg	4 punten
Tim, Floris, Jochem, Laurens	5 punten
Anne,	6 punten
Dick	7 punten
Jessica	8 punten
En daarmee hebben we een winnaar!!	

Volgende keer:

Nieuwe ronde, nieuwe kansen in de artikelencompetitie

En nog veel meer!

De nieuwe deadline is 1 september.

Bonuspunten zijn te verdienen door kopij te leveren voor 1 augustus.

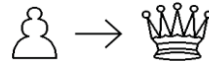
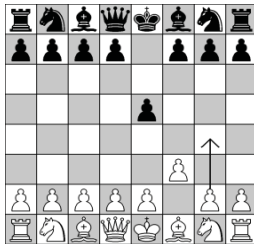
Schaakpuzzel

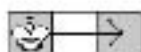
De woorden die verborgen zijn in dit diagram zijn op te maken uit de afbeeldingen op deze en de volgende pagina. De overgebleven letters vormen een waarheid.

J	D	R	E	D	N	U	L	B	P	P	V
P	A	L	O	P	E	R	P	A	A	R	E
R	M	S	F	K	E	E	S	A	I	I	R
O	E	B	N	P	A	S	R	P	T	Z	L
M	G	F	E	A	I	D	I	N	T	E	I
O	A	K	F	E	V	O	E	M	N	N	E
T	M	O	F	O	N	E	N	N	E	P	Z
I	B	L	R	D	M	E	B	V	R	R	E
E	I	K	A	A	C	H	S	L	O	E	N
H	E	R	D	E	R	S	M	A	T	S	T
S	T	I	K	M	A	T	E	G	A	L	V

- koffie € 0,50
- thee € 0,50
- broodje ham € 1,-

Jessica Groenhuis

Oplossing vorige keer:

Horizontaal: 4. paardvork 8. hazes 9. siciliaans 10. loper 13. meester 14. beurt 15. kans 16. loperparen Vertikaal: 1. damevleugel 2. remise 3. wedstrijd 4. plan 5. vaste 6. klimmen 7. matten 11. pat 12. rokade 14. blok